

REVIEW AND COMMENTARY NOTE: IS THE UN SECURITY COUNCIL - RESPONSIBLE FOR OR A THREAT TO PEACE?

By
Dr. Noel Jones*

บทคัดย่อ

บทวิจารณ์นี้ได้ตั้งคำถามหลายประการเกี่ยวกับประสิทธิภาพของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติและความสามารถของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ในอันที่จะปฏิบัติภารกิจตามอาณัติที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยพาดพิงเป็นพิเศษถึงประเทศสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ห้าประเทศ กล่าวคือการใช้อำนาจอับยั้ง (veto power) ของประเทศสมาชิกถาวรเหล่านี้ในขณะที่ดินตนเองเป็นผู้นำในการขายอาวุธสามัญ (ไม่ใช่อาวุธนิวเคลียร์) ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ดูเหมือนจะเป็นที่ปรากฏต่อผู้สังเกตการณ์หลายท่านว่า นับตั้งแต่คณะมนตรีความมั่นคงฯ ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1946 เป็นต้นมา คณะมนตรีความมั่นคงฯ ในหลายๆ กรณีได้กลายเป็นองค์การสหประชาชาติเสียเอง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากอำนาจและอิทธิพลที่คณะมนตรีความมั่นคงฯ ครอบครองอยู่ภายในองค์การสหประชาชาติ และในการควบคุมขอบเขตการรายงานข่าวของสื่อต่างๆ เมื่อเทียบกับสมัชชาสหประชาชาติ อาณัติของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ได้แก่ “คณะมนตรีความมั่นคงฯ มีความรับผิดชอบเบื้องต้นภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ ในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ” บทวิจารณ์นี้ได้แสดงเหตุผลโน้มน้าวให้เห็นว่าประเทศสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ไม่มีทั้งความน่าเชื่อถือและความสนใจที่จะอนุวัติการให้เป็นไปตามอาณัติ ทั้งนี้ เพราะมีหลักฐานปรากฏว่าในปัจจุบันประเทศสมาชิกถาวรเหล่านี้ได้ดำเนินกิจกรรมทางทหารที่เกี่ยวกับสงครามและความขัดแย้งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกดินแดนของตนเองนอกเหนือไปจากข้อเท็จจริงที่ว่า ประเทศสมาชิกถาวรเหล่านี้ได้ควบคุมการขายอาวุธทั่วโลกร้อยละ 89 ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ประเทศสมาชิกถาวรเหล่านี้จะสามารถอ้างว่าสนับสนุนการชำระไวซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศได้อย่างไร ในเมื่อในขณะเดียวกันตนเองได้คิดอาวุธและได้รับผลประโยชน์จากการขายอาวุธนั้นให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่างๆ ของโลกด้วย

*Dr. Jones is currently a Visiting Professor at Assumption University, Graduate Business School in Bangkok, Thailand, where he has been teaching for the past ten years. He holds degrees in Biology, International Development, and a Ph.D. in Management and Psychology, and has published books and articles in the fields of Management, Psychology, Education and ICT. Over a period of 14 years from 1987, Dr. Noel Jones worked as an International Monetary Fund staff member - responsible for Management and Organization Development, and at the World Bank where he specialized in Strategic Planning and Organizational Change. His consulting experience extends across the Private Sector, Infrastructure, Health, Education, and Environment. Noel is a co-founder and Chairman of VoxWorld Foundation. He is currently on the Editorial Board of the ABAC Journal and the Assumption University Graduate School of Business e-Journal.

คณะมนตรีความมั่นคงฯ ถูกทำให้เป็นอัมพาตมาหลายปีแล้วโดยผลสืบเนื่องมาจาก “อำนาจยับยั้ง” ของประเทศสมาชิกถาวรเหล่านี้ผู้ซึ่งสามารถสกัดกั้นข้อมติที่อีกประเทศหนึ่งได้ เสนอมาได้ทุกเมื่อดังที่เราได้เห็นประจักษ์มาแล้วในหลายปีที่ผ่านมา สิ่งนี้ได้ทำให้สหประชาชาติไร้สมรรถภาพในความพยายามที่จะจัดการกับความขัดแย้งและระบอบต่างๆ ที่มีอยู่จำนวนมากในหลายๆ แห่ง อาทิ ชาด (Chad) ดาร์ฟูร์ (Darfur) คีอาร์ซี (DRC) โซมาเลีย อิรัก อัฟกานิสถาน พม่า เชนเนีย ซิมบับเว และพวกอุยกูร์ (Uighurs) ซึ่งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของแคว้นซินเจียงของจีน และในอิสราเอลกับปาเลสไตน์

บทวิจารณ์นี้ได้ยกข้อเรียกร้องหลายประการ เพื่อให้ประธานาธิบดีสหรัฐฯ แสดงความเป็นผู้นำในการสนับสนุนاهدัตติของคณะมนตรีความมั่นคงฯ และเป็นตัวอย่างในการจำกัดอาวุธนิวเคลียร์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสนธิสัญญาว่าด้วยการไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (Nuclear Non Proliferation Treaty หรือ NPT) ประธานาธิบดีฯ จะต้องรับรองว่าจะเลิกคัดค้านสนธิสัญญาต่อต้านระเบิดดาวกระจาย (Anti Cluster Bomb Treaty) ซึ่งได้มีประเทศต่างๆ ลงนามไปแล้วมากกว่าหนึ่งร้อยประเทศ ที่นอร์เวย์ในเดือนธันวาคม 2008 บทวิจารณ์นี้ได้แสดงความสงสัยว่าสหรัฐฯ จะสามารถอ้างได้อย่างไรว่าตนเป็นผู้นำสันติภาพของโลก ถ้ายังคงควบคุมมากกว่าร้อยละ 70 ของความตกลงทั้งหมดว่าด้วยอาวุธสามัญกับประเทศกำลังพัฒนาดังเช่นในปี ค.ศ. 2008 ถึงเวลาแล้วที่สหรัฐฯ จะต้องให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women หรือ CEDAW) เพราะสหรัฐฯ เป็นเพียงประเทศเดียวใน 187 ประเทศ ที่ยังไม่ได้นำการดังกล่าว สหรัฐฯ ยังคงปฏิเสธไม่ยอมลงนามในสนธิสัญญาต่อต้านกับระเบิด ประธานาธิบดีบารัค โอบามา ไม่มีแผนการที่จะเข้าร่วมในสนธิสัญญาระดับโลกที่ห้ามการใช้กับระเบิดเพราะกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ได้แถลงว่าจากการทบทวนนโยบายของสหรัฐฯ แล้วพบว่าสหรัฐฯ ไม่สามารถบรรลุถึงพันธกรณีของตนในด้านความมั่นคงได้

ในท้ายที่สุด บทวิจารณ์นี้ได้เรียกร้องให้สหประชาชาติและโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะมนตรีความมั่นคงฯ ไตร่ตรองถึงประโยชน์ส่วนรวมในระดับโลกของประเทศสมาชิกสหประชาชาติทั้งปวง ไม่ใช่แต่เพียงเฉพาะประโยชน์ประเทศสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงฯ เท่านั้น เมื่อได้พิจารณาถึงข้ออภิปรายต่างๆ ของบทวิจารณ์นี้แล้ว ถึงเวลาแล้วหรือไม่ที่จะเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนในสมาชิกภาพทั้งแบบถาวรและไม่ถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ตามข้อเสนอของหลายๆ ประเทศ และในที่สุดมีข้อสรุปจากคณะทำงานที่เปิดกว้างหลังจากการพิจารณาที่ผ่านมาแล้ว 16 ปี นี่เป็นการเปลี่ยนรูปแบบของสหประชาชาติ แต่เป็นสิ่งที่เป็นการต้องการอย่างยิ่งยวด เพื่อประกันการกลับมาถึงความชอบธรรมและความน่าเชื่อถือของสหประชาชาติ ที่จะช่วยจัดการกับความขัดแย้งของโลกและประกันสันติภาพของโลกโดย “การชำระไว้ซึ่ง สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ”

Abstract

This paper raises many questions about the effectiveness of the current UN Security Council, and its ability to carry out its Mandate, with special refer-

ence to the five permanent members - their use of their veto powers while also leading in the sales of conventional arms to developing countries. It would appear to many observers that since its inception in 1946, the UN Security Council has in many ways become the de facto UN itself given the extraordinary power and influence it wields within the UN body, and the extent of the media coverage it commands when compared to the UN General Assembly. The UN Security Council's Mandate states that: "The Security Council has primary responsibility, under the Charter, for the maintenance of international peace and security".

This Paper argues the case that the current permanent membership of the UN Security Council has neither the credibility or interest in fulfilling its mandate as evidenced in their own current military actions involving war and conflicts either within or outside their own territories, in addition, to the fact that they themselves control 89% of global arms sales to developing countries. How can they purport to be supporting "the maintenance of international peace and security", while at the same time arming, and thus gaining from the sales, to those involved in global conflicts?

The UN Security Council has been paralyzed for years due to the 'veto power' of its permanent members who can block each other's resolutions at anytime, as we have witnessed over the years. This has made the UN impotent in its attempts to address the many global conflicts and Regimes that persist today in places such as Chad, Darfur, DRC, Somalia, Iraq, Afghanistan, Myanmar, Chechnya, Tibet and among the Uighurs in China's north-western Xinjiang region, and in Israel & Palestine.

The paper raises a number of challenges for the new US President to provide the necessary leadership to support the UN Security Council's Mandate while also leading by example in eliminating Nuclear weapons as part of the NPT. He must also ensure that the US signs off on the Anti Cluster Bomb Treaty signed by over a hundred nations in Norway in December 2008. It raises the question of how the USA can claim to be a leader of peace around the world if it continues to control over 70% of all conventional weapons agreements with developing countries as in 2008? It is time that the USA ratified the international Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women (CEDAW), being the only country of 187 that has yet to do so. The USA still refuses to sign up to the anti-landmine treaty. United States President Barack Obama has no plans to join a global treaty banning landmines because a policy review found the US could not meet its security commitments without them, the State Department said (Nov. 2009).

Finally, the paper Challenges the United Nations and especially its Security Council to better reflect the Global interests of all its members and not just the few who sit as Permanent Members. Given the arguments made in this Paper and evidence included, is it not time to call for a radical change in both the Permanent and Non-Permanent Membership of the Security Council, as proposed in the various States' Submissions, and finally get results from the open-ended working group after 16 years of deliberations? Yes! This would be a paradigm shift for the UN,

but it is one that is badly needed to ensure the UN reclaims its legitimacy and credibility to help address Global Conflicts and ensure World Peace through “the maintenance of international peace and security”.

Introduction

Since its inception in 1946, the UN Security Council has in many ways become the de facto UN itself given the extraordinary power and influence it wields within the UN body. If one examines what the UN Security Council’s Mandate is we note that:

“The Security Council has primary responsibility, under the Charter, for the maintenance of international peace and security”. This responsibility is activated “When a complaint concerning a threat to peace is brought before it, the Council’s first action is usually to recommend to the parties to try to reach agreement by peaceful means. In some cases, the Council itself undertakes investigation and mediation. It may appoint special representatives or request the Secretary-General to do so or to use his good offices. It may set forth principles for a peaceful settlement.

When a dispute leads to fighting, the Council’s first concern is to bring it to an end as soon as possible. On many occasions, the Council has issued cease-fire directives which have been instrumental in preventing wider hostilities. It also sends United Nations peace-keeping forces to help reduce tensions in troubled areas, keep opposing forces apart and create conditions of calm in which peaceful settlements may be sought. The Council may decide on enforce-

ment measures, economic sanctions (such as trade embargoes) or collective military action.

A Member State against which preventive or enforcement action has been taken by the Security Council may be suspended from the exercise of the rights and privileges of membership by the General Assembly on the recommendation of the Security Council. A Member State which has persistently violated the principles of the Charter may be expelled from the United Nations by the Assembly on the Council’s recommendation”.
http://www.un.org/Docs/sc/unsc_background.html

One of the key questions asked in this Paper is how the Security Council can effectively carry out its primary responsibility ‘for the maintenance of international peace and security’, while at the same time its permanent members control up to 89% of arms sales in the world? <http://www.nytimes.com/2007/10/01/us/01weapons.html>

A second question is why there are five permanent members of the Security Council: *China, France, Russian Federation, the United Kingdom and the United States*, and why this particular five? The challenge put forward by this author to the UN and its Security Council is to abolish the need for five permanent members and instead replace all 15 Security Council members on a rotation basis, as it currently does with the 10 non-permanent members?